ANUL VIII.—No. 2257

EDIȚIA A TREIA

DUMINICA 16 IULIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
ȘI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureștĭ LA CASA ADMINISTRAȚIEĬ
DIN Județe și Streinătate PRIN MANDATE POȘTALE
UN AN ÎN ȚARĂ 30 LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ȘASE LUNĬ .. 15 » » » 25 »
TREĬ LUNĬ .. 8 » » » 13 »

Un numer în streinătate 20 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuĭŭ streĭn în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureștĭ și județe SE PRIMESC NUMAĬ la Administrație
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAȚIE ȘI la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERȚIILE ȘI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEȘTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA
kioșcul No. 194, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICĬ)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICĬ)

REVOLUȚIA DIN MACEDONIA

RESSU-ARTON
CATARGIU-DUPUY

Vorbind de Ressu și de Catargiu, terminam revista mea de la șapte Iulie cu următoarele rĕndurĭ:

Avem acum și noi pe **Arton al nostru.**

Avem oare și un minister prezidat de **un Dupuy?**

Astă-zĭ pot asigura pe cetitoriĭ acestuĭ ziar că, în rușinoasele hoțiĭ din Galațĭ, Lascar Catargiu are aceeașĭ atitudine pe care a avut'o Dupuy în scandaloasa escrocherie a Panamaleĭ franceze.

Primul nostru ministru acoperă pe Ressu întocmaĭ cum primul ministru francez a acoperit pe Arton.

Dupuy știea foarte bine că divulgările luĭ Arton ar fi trimis pe banca acuzaților *una sută patru* deputațĭ prevaricatorĭ, și Catargiu este convins că Ressu, cu mărturisirile luĭ, ar tîrĭ după dênsul în pușcărie maĭ multe personalitățĭ marcante ale partiduluĭ conservator.

Ressu e mult maĭ murdar, mult maĭ culpabil decât Arton.

Cel d'intâiŭ a vîndut ca primar — pentru a sĕ îmbogăți — interesele unuĭ oraș în capul administrațieĭ căruia îl chemase increderea majorităței concetățenilor seĭ.

Cel de al doilea a fost un vulgar corupător, care, cu ajutorul pungeĭ mareĭ finance evree-franceze, a cumpĕrat voturile unuĭ mare numĕr de deputațĭ și chiar de miniștrĭ.

Coruptul Ressu, ca și coruptul Artou, sĕ plimbă liber bravând opinia publică, sfidând justiția, și — culmea rușineĭ pentru inconscientul de la interne — acest escroc sĕ află încă în capul comuneĭ Galațĭ.

Din cine oare este compus consiliul comunal gălățean? — Sĕ fie el oare compus din tovarășĭ în potlogăriĭ aĭ luĭ Ressu? — Atitudinea lor deschide un câmp larg tuturor presupunerilor.

Datoria lor, dacă eĭ sunt nepătațĭ, era de a da un vot de blam luĭ Ressu, și dacă acest pungaș, cu piele de ipopotam pe obraz, ar fi rĕmas în capul comuneĭ, eĭ sĕ fi dat o demisie colectivă și motivată.

Dacă am avea ca ministru de interne un bărbat inteligent, conscient de datoria sa, de sigur că hoțul de Ressu nu ar fi astă-zĭ primar, căcĭ funcțiunea pe care el o ocupă 'ĭ permite a distruge dovezile furăturilor comise de el, dovezĭ care poate sĕ află în dosarele primărieĭ.

De la un ramolit însă ca Lascar Catargiu, eŭ unul nicĭ puteam sĕ mĕ aștept la un asĕminea act energic și prevezĕtor.

Noua descoperire, făcută de instrucție, și pe care corespondentul nostru gălățean ne-a transmis'o erĭ diminiață prin telefon, este cea maĭ vie dovadă că ministrul de interne s'a făcut, fără pic de rușine, complicele luĭ Ressu lăsându'l și astă-zĭ ca primar al Galaților.

Ressu și Robescu aŭ făcut cu Georgi următoarea transacțiune: — *Aceștĭ doĭ pungașĭ se obligaŭ a stărui pe lângă ministrul de finance ca el sĕ acorde caseĭ Georgi scutire de vamă pentru tot materialul necesar indeplinireĭ concesiuneĭ iluminatuluĭ și a tramwaiuluĭ. Suma ce reprezintă aceasta scutire trebuea impărțită în treĭ părțĭ.*

Aceștĭ doĭ escrocĭ gălățenĭ nu se mulțumeaŭ a fura din casa primărieĭ de Galațĭ; eĭ își aruncaseră ochiĭ și asupra lăzeĭ Vistierieĭ.

Și când te gândeștĭ că acești doĭ semenĭ aĭ luĭ Zdrelea și Mărunțelu sunt liberĭ, silit eștĭ sĕ recunoștĭ în toată goliciunea eĭ decadența morală în care se zvârcolește această nenorocită țară.

Nu ne-a maĭ rĕmas nimic de invidiat sermaneĭ Francie care și ea a căzut în mânele uneĭ bande de gheșeftarĭ, de hoțĭ nerușinațĭ, candidațĭ la portofoliĭ ministeriale și la mandate de deputațĭ.

Junimiștiĭ sunt reprezentațĭ în minister prin treĭ bărbațĭ carĭ aŭ o reputațiune de cinste.

Aceĭ junimiștĭ s'aŭ plecat înaintea voințeĭ a doĭ colegĭ aĭ lor carĭ voesc a arunca mușamaua lahovaro-catargistă asupra intregeĭ panamale din Galațĭ.

Avem **un Arton** *în persoana* **luĭ Rèssu.**

Avem **un Dupuy** *în persoana* **luĭ Catargiu.**

De ce nu am avea și **un Thevenet** *în persoana* **luĭ Marghiloman?**

Mica soră trebue să sĕ facă demnă de sora eĭ maĭ mare în latinitate!!

Alex. V. Beldimanŭ.

A se citi la ultimele informațiĭ știrile relative la agitațiile rusești în Dobrogea.

Gravitatea situațiuneĭ

După căderea luĭ Stambulof

Curentul rusofil din Bulgaria, crescînd tot maĭ mult, prințul Ferdinand a crezut că va potoli fierberea din țară înlăturînd pe Stambulof.

Căderea acestuia de la putere a fost foarte răŭ primită de către Austria, și imediat lupta între influența austriacă și influența rusească începu cu maĭ multă furie.

O propunere

Din cercurĭ foarte autorizate știm că Stambulof, după ce a luat și avizul Austrieĭ, **a propus regeluĭ Carol, prin intermediul fostuluĭ agent bulgar Teodorof, ca, înlăturîndu-se prințul Ferdinand de Coburg să primească Coroana Bulgarieĭ.**

Regele Carol a refuzat această propunere, spunînd că «neavînd temperamentul unuĭ aventurier, așteaptă de la evenimente îndeplinirea visurilor sale».

De și cel maĭ mare secret a fost păstrat, Rusia a fost pusă în curentul celor petrecute, iar D. Teodorof, considerat ca un amic al luĭ Stambulof, a fost imediat înlocuit la Bucureștĭ.

Intențiile Austrieĭ

S'ar părea curios că tocmaĭ Austria să împingă pe romînĭ înainte și să'ĭ hotărască a pune piciorul în Bulgaria. Cu toate aceste „bună-voința" Austrieĭ este afară din îndoială.

In adevăr Austria, influențată de politica maghiară, voește să momească pe romînĭ făcîndu-ĭ să întrevadă cucerirĭ de cea l'altă parte a Dunăriĭ. Cu chipul acesta regatul Romîn fiind angajat cu toate forțele sale în direcția Balcanilor chestia ardelenească va fi dată uităriĭ și toată agitația de peste munțĭ va cădea în baltă.

Scopul diplomațieĭ Austro-Maghiare este așa dar, ca să facă romînilor cele maĭ ispititoare făgăduelĭ și să le deschidă cele maĭ strălucite perspective, doar se va sfîrși odată cu Liga Culturală și doar romîniĭ de peste munțĭ vor fi parăsițĭ în ghiarele și în temnițele Ungureștĭ.

In fața evenimentelor

Acuma e lucru neîndoios că Rusia lucrează din noŭ la înflăcărarea Orientuluĭ.

Fața cu luptele din Macedonia și cu cele petrecute la Sofia, nu se poate ști ce va aduce ziua de mîine. De aceea ministerul de rezbel a primit ordinul ca să pregătiască cît maĭ repede planul de mobilizare pentru ca, la un caz de nevoie, trupele să poată porni în cel maĭ scurt timp.

Tot pentru acelașĭ motiv, în anul acesta nu s'aŭ plătit lefurile profesorilor pe două lunĭ înainte. D. Ghermani a fost înștiințat să facă cele maĭ marĭ economiĭ și să ție la dispoziție sume cît maĭ marĭ fiind-că nu se știe ce întorsătură poț lua evenimentele.

Iată care este adevărata stare de lucrurĭ fața cu evenimentele din Bulgaria.

Dragoș.

SATIRA ZILEI

Faceți-vă milă și pomană!

Pentru întreținerea *Gazetei partideĭ* aflăm că delegatul a hotărît să ridice un noŭ impozit de pe spetele muncitorilor.

De oare-ce partida este internațională și D. Nădejde a făgăduit dreptul de vot la toțĭ străiniĭ din Romînia, un perceptor-ambulant al partideĭ s'a adresat și corporatieĭ bragagiilor din Capitală. Pe aci trecuse, însă, perceptorul bulgar al legiunilor macedonene, așa că reprezentantul socializmuluĭ luĭ Nădejde dar fără nădejde, a rămas cu buzele umflate și cu buzunarele dezumflate.

A doua zi a și apărut în *Lumea Nouă* un articol fulgerător prin care se atrăgea atenția guvernuluĭ asupra agitatorilor bulgarĭ, carĭ pun la contribuție pe conaționaliĭ din Romînia.

Văzînd că în această direcție s'a făcut fiasco, banul *de legat* a decis să dea maĭ multe balurĭ cu surprize pentru buzunarele muncitorilor.

In cel maĭ apropiat No. vom da programul serbărilor în urma cărora vor petrece, maĭ ales, ceĭ de la *Lumea Nouă.*

Vax.

AGITATIILE BULGARILOR

Nu maĭ incape umbră de îndoială că bulgariĭ carĭ locuesc în Romînia adună fondurĭ și caută să înroleze voluntarĭ pentru turburările din Macedonia. Ziarele semi-oficioase ca *L'Indépendance Roumaine*, constată lucrul.

Ziarul în chestie atrage atenția guvernuluĭ asupra acestuĭ fapt și-ĭ cere să pue capăt unor agitațiĭ primejdioase păceĭ generale.

E curios cum guvernul e cel din urmă înștiințat de agitațiile pe care le făptuesc în țară diferițiĭ străinĭ și cum complotur ile lor sînt cunoscute de toată lumea, iar de guvern ba.

Dacă agitația asta ar fi făcută numaĭ curat de bulgarĭ, de sigur că de mult i s'ar fi pus capăt. Dar cum printre bulgarĭ trebue să-șĭ vîre coada și o sumă de agențĭ muscăleștĭ, guvernul n'aude, nu vede, nu știe nimic. Frica de sfînta Rusie e așa de adînc intrată în ciolanele conservatorilor, că prezența a o sută de cuirasate englezeștĭ la gurile Dunăreĭ i-ar speria maĭ puțin de cît mutra uricioasă și suspectă a unuĭ singur agent secret muscălesc.

Dacă bulgariĭ, fără să fie instigațĭ de nimenĭ, ar strînge fondurĭ și ar lucra pe căile normale, pe căĭ morale și culturale, pentru dezrobirea macedonenilor, noĭ n'am avea nimic de zis, din contră, ne-ar părea bine. Dar cînd oameniĭ ăștia se fac instrumentul orb al pătimașeĭ politiceĭ rusestĭ, cărĭ prin asasinate, revoluțiĭ și războae vor să ridice jugul turcesc de pe grumaziĭ popoarelor creștine din peninsula balcanică pentru a'l înlocui cu jugul absolutismuluĭ rusesc, maĭ primejdios ca cel turcesc, atuncĭ bulgariĭ nu maĭ pot avea sprijinul nostru moral și guvernul e dator să intervie cu cea maĭ mare energie pentru a pune capăt agitațiilor acestora.

Lynx.

Presupușiĭ asasini

aĭ luĭ Stambulof. — Tufekcief.— Trecutul luĭ.—Motive de răzbunare.— O pagină neagră din vremea terorîĭ în Bulgaria.

S'a anunțat că unul din ceĭ bănuițĭ d'a fi luat parte la asasinatul luĭ Stambulof ar fi și un oare-care Tufekcief. Cine e acest Tufekcief?

Un corespondent al ziaruluĭ *Figaro* a avut zilele trecute o convorbire cu un frate al acestuĭ Tufekcief, un tînăr care studiază la școala de inginerie din Liège.

Iată cîte-va părțĭ maĭ interesante din această convorbire:

Motive de răzbunare

Tînărul Tufekcief spune că numaĭ din ziare a aflat despre asasinatul luĭ Stambulof și despre arestarea frateluĭ săŭ Naum. El nu crede însă cu nicĭ-un preț că frate-săŭ ar putea fi vinovat.

«Cu toate astea,— spune Tufekcief am fi avut toată dreptatea să urîm pe Stambulof, care a pus să omoare pe fratele nostru cel maĭ tînăr, un copil de 17 anĭ, în cele maĭ marĭ chinurĭ»...

Tufekcief și Panitza

— Istoria asta, — urmă tînărul Tufekcief,—datează de pe vremea complotuluĭ Panitza. Fratele meŭ, ca de alt-fel o mare parte din Macedoneniĭ din Sofia, era în legăturĭ de prietenie cu maiorul Panitza, care îmbrățișase cauza revendicărilor Macedonieĭ, ale căreĭ drepturĭ sînt trecute cu vederea, în contra dispozițiilor tratatuluĭ din Berlin.

«Eraŭ însă numaĭ legăturĭ de prietenie cum de alt-fel, fratele-meŭ avea și cu oamenĭ de-aĭ luĭ Stambulof, ca D. Petkov, primarul Sofieĭ și alțiĭ.

Timpul teroriĭ

— Cînd cu complotul luĭ Panitza, care s'a terminat cu condamnarea și executarea conspiratorilor, Naum Tufekcief era student la universitatea din Liège: Battemberg îl trimisese cu banĭ din caseta sa particulară, deosebindu-l între tineriĭ ofițerĭ aĭ armateĭ bulgare.

«Cînd se descoperi complotul, se făcură arestărĭ numeroase la Sofia. Toțĭ ceĭ carĭ avuseseră oare-carĭ legăturĭ cu Panitza, aŭ fost aruncațĭ în temniță. Printre dînșiĭ Stambulof desemnă și pe cel maĭ mic din frațiĭ Tufekcief, Denciu, care venise din Macedonia ca să-șĭ sfîrșeasca studiile liceale la Sofia.

«Stambulof credea că Panitza avea complicĭ și în străinătate și voia să scoață de la Denciu Tufekcief mărturisirea participăriĭ frateluĭ seŭ Naum la complot.»

Moarte teribilă

Cea ce spune maĭ departe tînărul Tufekcief este de a se lua, negreșit, sub cuvenita rezervă:

— Șase lunĭ tînărul Denciu a fost chinuit în toate chipurile. Il arseră cu fiare înroșite, îĭ smulseră unghiile de la picioare și de la mîinĭ...

«Copilul nu știa nimic și refuza mereŭ să acuze pe Naum. In cele din urmă, desperat, aruncă în fața luĭ Stambulov vorbele: «Tiranule, te dispreţuiesc! Nu veĭ afla nimic».

«Atuncĭ moartea-ĭ fu hotărîtă. Stambulov porunci să se verse petroleŭ peste dînsul și nenorocitul copil fu ars de viŭ!»

Naum Tufekcief.

Naum Tufekcief s'a întors la Sofia maĭ tîrziŭ și fu numit inginer la căile ferate ale statuluĭ, cu reședinta în Sofia.

El și-a păstrat relațiile cu Macedoneniĭ, compatrioțiĭ săĭ și făcea parte din comitetul central pentru îmbunătățirea soarteĭ Macedonenilor la Sofia,—o asociațiune politică, ce e drept, dar care n'are nimic secret.

«In ce privește amestecul frateluĭ meŭ în chestia asasinatuluĭ luĭ Stambulov,— termină tînărul Tufekcief,—repet că nu pot să-l cred, cu toată ura ce aveam amîndoĭ pentru Stambulov. Noĭ ne credeam în destul de răzbunațĭ, după ce tiranul căzuse sub disprețul public. Dacă Stambulov l-a bănuit pe el, de sigur a făcut-o fiind-că de mult se aștepta la o răzbunare din partea luĭ, pentru Denciu...»

Vest.

TIPURI

Albulescu

Albulescu este proprietarul, redactorul și vînzătorul ziaruluĭ Turnul Babilonuluĭ, *care a avut momentul săŭ de vază dacă nu de mărire.*

Este originar din Oltenia, în special din Craiova și are legăturĭ de rudenie cu foarte multe familiĭ boereștĭ din localitate.

Ca orĭ-care Craiovean ce se respectă, Albulescu a debutat pe scena viețeĭ tocînd cu cel maĭ mare brio averea rămasă de la părințĭ. A făcut călătoriĭ, a operat obligatoriile cheltuelĭ la Paris, a cumpărat caĭ și a vrut să sperie lumea.

Cînd l'am cunoscut începuse declinul. Iĭ maĭ rămăsese un cal alb, de sînge arab, mic de talie dar destul de vioĭ. Toate speranțele și le concentrase Albulescu în cele patru picioare ale Rosinanteĭ sale, de acea o înscria și o călărea invariabil în toate cursele cele cu premiĭ marĭ, de la alergările din Bucureștĭ. Dar geaba, căcĭ Rosinanta sosea în tot d'auna cea din urmă.

Văzînd că sportul nu'ĭ este prielnic, amicul îmbrățișă cariera armelor și intră în arma cavaleriei la Roșiorĭ. Zeul Marte a fost tot atît de ingrat, și, în sfîrșit, Albulescu, sătul de mizeriile îndurate pe pămîntul săŭ natal, a plecat ca voluntar în Tunis.

La Marsilia intră în vorbă cu un Francez care 'ĭ admiră barba'ĭ lungă și frumoasă; dar Albulescu, nicĭ una nicĭ două, îĭ spune că o are de vînzare. Francezul făcea pe Toma necredinciosul, însă compatriotul nostru îl conduse într'o bărbierie unde îĭ cedă podoaba figureĭ sale pe prețul de 5 leĭ.

Nu știu ce isprăvi o fi făcut pe cîmpurile de războiŭ, știu numaĭ că după cătă-va vreme l'am văzut în Bucureștĭ făcînd pe... escentricu

Nu trece mult și iată'l că apare pe piață cu Turnul Babilonuluĭ, *ziar de un gen cu totul noŭ și destinat să facă mare zgomot.*

Ziarul și l'a lansat în modul cel maĭ original: a legat o batistă în vîrful bastonuluĭ, purtînd'o ca un steag, apoĭ s'a inarmat cu vioară și s'a pus în capul a vre-o douĭ sute de copiĭ. In halul acesta a cutreerat stradele principale, pîna cînd poliția l'a pus la rezon.

Turnul Babilonuluĭ *era foarte căutat în primele momente ale aparițiuneĭ sale. Ca organ „Monopoloslo etc. etc." era destinat să intre în toate mîinele. Prețul gazeteĭ varia, apoĭ, după mutra cumpărătoruluĭ:* „30 de banĭ pentru golanĭ", „30 centimes pour les intimes".

Cele maĭ multe exemplare Albulescu le desfăcea la gara de Nord unde ataca pe voiajorĭ. Intr'o zi Ion Brătianu care tocmaĭ pleca la Florica îĭ luă un exemplar și îĭ dete 5 leĭ. Văzînd că Albulescu nu'ĭ dă restul Brătianul îĭ zise:

— Dar cusurul?

— Brătianul n'are cusur, îĭ răspunse Albulescu.

O bucată de vreme negoțul a mers strună, dar cum toate aŭ un sfîrșit în lumea aceasta spectrul caliciei se ivi la orizont. Dar Albulescu era om de resurse. Din întîmplare făcu cunoștință cu o slujnică unguroaică destul de frumoasă. Fără multă parlamentare confratele nostru se înamoră de dînsa, o îmbrăcă curat și începu s'o poarte cu dînsul prin birturi, pe la Capșa etc. Vînzarea începu să se urce iarăși.

Peste cîte-va zile necredincioasa luĭ tovarășe, nemulțumită cu existența ce i o făcea Albulescu, o șterse la sănătoasa. Atuncĭ avu loc acea faimoasă sinucidere cu un revolver de salon din care vechiul sportsmen nenorocos se alege cu bunătate de piele găurită.

In momentele acestea Albulescu a pierdut vaza de altă dată, escentricul de odinioară a făcut loc burghezuluĭ, iar Turnul-Babilonuluĭ *face concurentă* Monitoruluĭ Comunal.

Așa trec celebritățile.

Vardalabum.

Potlogăriile din Galațĭ

Puterea luĭ Ressu. - Robescu sacrificat? - Ce vor face Brenning-Șapira? - Concluzie.

Evenimentul cel maĭ important si maĭ scandalos dinăuntrul țăreĭ — căcĭ din nenorocire la noĭ evenimentele importante sînt în deobște scandaloase — e că Ressu, de și grav acuzat în ordonanța D-luĭ judecător de instrucție Caracaș din Galațĭ, nu numaĭ că se plimbă liber, că continuă a fi primar, dar nu-ĭ nicĭ măcar dat în judecată.

Puterea luĭ Ressu

De unde-șĭ strage Ressu puterea asta misterioasă? Slavă Domnuluĭ! și Robescu era stîlp conservator, om de încredere al guvernuluĭ, prefect, fost primar, și cu toate astea l'aŭ turnat la dubă ca pe dînsul.

Dacă s'aŭ comis potlogăriĭ cu concesia Georgi,—și s'aŭ comis de oare-ce ordonanța judecătoruluĭ de instrucție le confirmă,—cine altul putea fi autorul moral și principal al acestor potlogăriĭ? De sigur că Ressu, în calitate de primar al orașuluĭ.

E oare cu putință ca Robescu să fi tripotat afacerile comuneĭ și Ressu, primarul, să nu știe nimic? E archi-absurd să ne închipuim așa ceva.

Pare însă că Robescu a fost un nepăsător: bea, mînca, juca cărțĭ, se bucura în modul cel maĭ sgomotos și maĭ destrăbălat de micele profiturĭ luate de la Georgi, dar la ziua de-apoĭ, la ziua judecățeĭ nicĭ nu se gîndea.

Și această zi de-apoĭ l'a surprins fără nicĭ un mijloc de apărare.

Ressu a fost însă maĭ șmecher. El a colecționat toate probele materiale prin care putea pierde încă vre-o cîte-va duzinĭ de politicianĭ și tîrî chiar guvernul în prăpastie, în ziua cînd ar fi îndrăsnit parchetul să-l pue la răcoare.

O vizită de perchiziție minuțioasă la domiciliŭ în absența luĭ, i-ar fi nimicit orĭ ce putință de a scăpa. Noĭ am atras din vreme atenția parchetuluĭ asupra acestuĭ punct, sfătuindu-l chiar să supravegheze pe prieteniĭ și pe oameniĭ de afacerĭ aĭ luĭ Ressu. Parchetul n'a luat nicĭ o măsură și acum Ressu e tare și mare, ba încă, colac peste pupăză, continuă a fi și primar!

Robescu sacrificat?

Oare Robescu să plătiască el singur toate potlogăriile comise? Dacă n'are nicĭ un mijloc de-al trage și pe Ressu pe banca corecțională, e evident că Robescu va înfunda singur pușcăria.

Afară numaĭ dacă Ressu nu s'a milostivit și cu dînsul, impunînd guvernuluĭ o anume conduită. Și conduita asta e cunoscută: amînărĭ peste amînărĭ, suplimente de instrucțiĭ, chiemărĭ de martorĭ, apelurĭ, casărĭ, declinărĭ de competință, toate șurubăriile juridice se vor întrebuința pentru a face ca procesul sa tărăgăniască cu aniĭ, să fie dat cu vremea uităreĭ.

Am maĭ văzut noĭ de-al de astea și ce-ar fi dacă le-om meĭ vedea? Ia nimica.

Brenning-Șapira

Cu aceștia lucrul va fi maĭ lesne. Orĭ sînt și eĭ supușĭ la sistemul descris maĭ sus,

ori vor fi condamnați la o lună-două închisoare, mulțumiți cu ceva sume ca să tacă și pe urmă expulzați.

Și să nu ne prinză mirarea cînd i-om vedea ajunși consuli ai țarei prin cine știe ce porturi îndepărtate.

Concluzie

Concluzia celor de mai sus va fi o întrebare pusă ziarelor guvernamentale.

Guvernul a disolvat mai toate consiliile comunale, adesea pe motive ridicole. Dacă asupra unui primar din opoziție ar fi apăsat a zecea parte din invinuirile care apasă asupra lui Ressu, vai de capul lui! Cum ar mai fi înfundat pușcăria.

Acuma nu zicem că Ressu să fie numai de cît depus, — **dar de ce guvernul nu'l revoacă saŭ nu'l silește măcar să-și dea demisia?**

Iĭ dă saŭ nu-ĭ dă mîna guvernului s'o facă? *Asta-i întrebarea. Dacă Ressu continuă să rămîie primar, cu toate gravele acuzații pe care i-le aduce ordonanța judecătorului de instrucție, ce probă mai bună voiți că omul ăsta poate da de gît, cînd o vrea, încă vre-o trei duzini de pungași?*

Index.

Știri Mărunte

* Pe ziua de 1 Septembre viitor se vor vinde în loturi următoarele moșii ale statului din Teleorman:

Dorobanțul din plasa Călmățui cu 53 loturi de cîte 10 și 25 hectare.

Frumoasa din plasa Dunărei cu 25 loturi dintre cari 16 de cîte 10 hect. 8 de cîte 25 și unul de 11 hectare.

Pauleasa din comuna Frumoasa, plasa Dunărei cu 21 loturi, mai mari și mai mici.

* Se pare că experiențele curselor factorilor poștali cu velocipedul, ar fi dat rezultate mulțămitoare.

Ridicarea scrisorilor cît și serviciul distribuirei lor în oraș s'a îmbunătățit cu acest sistem.

S'a elaborat un regulament și s'aŭ pregătit instrucțiuni după care să se conducă factorii velocipediști.

* Făcîndu-se săpături pe teritoriul comunei Cucuteni, din județul Iași, s'a dat peste scheletul unui om preistoric.

Importanța acestei descoperiri este că după caracterele antropologice ale scheletului, ca și după unelte și vase, această stație aparține perioadei neolitice. Scheletul descoperit are prin urmare vîrsta de 3000 pînă la 4000 de ani.

Aceasta e a 37-a stațiune descoperită de d. profesor ieșan Beldiceanu în cei 11 ani de cînd se ocupă cu preistoria.

IMPRESIUNI & PALAVRE

(*Din Carnetul lui* **Chițibuș**)

«Socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din tîrg». Incetul cu încetul compartimentul s'a umplut. A sosit un neamț cu barba roșie și cu ochelari albaștri, un Domn tînăr cu un cățel într'un paner, alt neamț cu o pipă care putea de te amețea, o Doamnă respectabilă, dar bătrînă, așa că d'impreună cu sub-scrisul ori și ce aritmetică spune că eram cinci în vagon. Adio! dulci speranțe de somn saŭ cel puțin de întindere a picioarelor. Singura mea nădejde e că neamțul cu pipa, n'are bilet de cît pînă la Linz, iar Doamna respectabilă neavînd aproape de loc bagagii, probabil că nu face un lung voiagiŭ.

Domnul cu barba roșie, își scoate ochelarii, apoi procede la scoaterea ghetelor și își întinde picioarele pe locușorul meŭ. Domnul cu cîinile, ridică panerul din rețea și face tandre declarații de amor cățelului care își ciulește urechile și dă din coadă.

— *Die Bileten bitte!* se aude conductorul. Domnul dă să acopere capacul panerului. E însă văzut de conductor. Să începe o lungă discuțiune, între pasager și călător. Am înțeles că proprietarul cîinelui e amenințat să plătească doui florini și 40 de creițari pentru amabilul quadruped. El protesta că'i prea mic cîinele și că dacă nu se plătește pentru copii mici, de ce s'ar plăti pentru cățel. Totul a fost în zadar. La o a treia stație călătorul înjurînd și murmurînd a trebuit să plătească voiagiul cîinelui, care protestează și el din cutie, lătrînd.

Tragem perdeaua lămpei și fie-care ne întindem cum putem: Domnul cu barba roșie cu picioarele pe locul meŭ, eŭ cu picioarele pe locul lui. Adormisem, cînd de odată în mijlocul visurilor, simt o gîdilătură expresivă la cea mai inviolabilă parte a corpului. Vexat, speriat, pun mîna să mă apăr de această agresiune și pun mîna în acelaș timp și pe corpul delictului: era unul din papucii, neamțului cu ochelari. Ii era cald la picioare: și voind să-și scoată pantofii, mă speriase că se face asupra mea un monstruos atentat. Ca să mă apăr pe viitor, pun în dreptul picioarelor neamțului și a inviolabilității mele, cutia cu pălării și așa reîncep să reintru în lumea visurilor, în care ceruri albastre, roze de Alpi și edelweissuri catifelate, pe fondul unor munți cu creasta albă de ninsoare, contrastează teribil cu zăduful vagonului și mirosul neplăcut al aerului stricat de respirațiunea a cinci persoane și de picioarele neamțului.

Chițibuș.

CRONICA

Informații ciudate

Lanterna-și schimbă numele, dar năravul ba, zice un proverb craiovean. Ziarul idem însă, care se numește azi *Unirea*, scrie următoarele:

Floarea. fiica comerciantului Ioniță Nicolăescu din comuna Băilești, umblînd prin casă cu o lampă aprinsă i-a căzut din mînă *și spărgîndu-se un frate al ei Dumitru în etate de 7 ani, care dormea în pat, speriindu-se a căzut peste flăcări și cauzîndu'i mai multe arsuri a încetat din viață.*

Vezi D-ta, lucrul dracului! Floarea ia lampa în mînă, fratele ei Dumitru se sparge, să sperie, cauzează Floarei mai multe răni și pe urmă încetează din viață!

Dar astălaltă?

Moarte grabnică

Radu I. Mota din comuna Motățeĭ, venind cu vitele de la pășiune imediat a încetat din viață fără să fie vre-o bănuială de cît că primarul crede a fi caz de holeră. El e în vîrstă de 60 ani.

Nu e altă bănuială de cît aceia că primarul crede a fi caz de holeră... Te-ai aștepta să afli după asta că primarul bănuit ar fi doctor; cînd colo însă el nu e alt-ceva de cît în vîrstă de 60 ani!

Dar autorul informațiilor ăstora ce vîrstă o fi avînd?

Fritz.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

București, 14 Iulie 1895, 12 ore ziua

Inălțimea barometrică la	0° 756 9
Temperatura aerului C°	28°.6
Vîntul slab de la N.	
Starea cerului: noros	
Temperatura maximă de eri	30°
„ minimă de astăzi „	19°

Temperatura la noi a variat între +31° și + 9°.

Timp foarte frumos și liniștit în toată țara. Barometrul s'a coborît puțin pretutindeni, iar temperatura a crescut. A plouat puțin în părțile muntoase ale Munteniei. In Moldova timpul mai răcoros.

Astă-zi dimineață frumos în urmă puțin nor, barometrul se coboară încet.

ECOURI DIN STRAINATATE

Ciocnire în canalul de Kiel. — Un vapor suedez s'a ciocnit în canal cu un steamer englez. Cu toate stricăciunile suferite, vaporul și-a putut continua drumul la Hamburg. De la inaugurarea canalului, aceasta e a doua ciocnire întîmplată.

***

Crime monstruoase. —In Londra, doi copii în vîrsta de 12 și 13, ani și-aŭ asasinat pe mama lor pe cînd dormea, aŭ încuiat odaea în care se afla cadavrul, aŭ luat toți banii și toate bijuteriile pe care le-aŭ putut găsi și s'aŭ pus pe chef și pe traiŭ.

Tatăl lor lipsea, fiind chelner pe un vapor care mergea în America. O mătușă a lor însă, văzînd că mama copiilor a disparut de vre-o două săptămîni, a bănuit crima și a vestit autoritățile. Cadavrul a fost găsit descompus și precocii asasini aŭ fost arestați. Ei nu arată nici o părere de rău, sînt veseli și nu se tem de pedeapsă.

Judecătorul de instrucție, înspăimîntat de niște ast-fel de criminali, unici în felul lor, nu a îndrăznit să urmărească afacerea și a încredințat pe copii unor medici aliieniști ca să vadă dacă nu's nebuni.

***

Fata unui țesător din Waldenburg, Germania, și a omorît pe tată-săŭ, l'a tăiat în bucăți, și într'un acces de nebunie, a mîncat o parte din el

***

Conflict Anglo-Brazilian. — Există pe coastele Braziliei o insulă măricică numită *Trinidad*, cu desăvîrșire nelocuită, neocupată de nimeni dar asupra căreia Brazilia avea pretenții de posesie. Anglia a ocupat-o ea zilele astea. Vestea a produs o mare emoție în Brazilia. S'aŭ făcut meetinguri de protestare iar presa braziliană atacă pe Anglia cu mare violență.

D. De Carvalho, ministru de afaceri streine, a remis D-lui Phipps, ministru englez, o notă prin care se protestă în contra acestei ocupații.

***

Ghilotina în India.—In India, condamnații la moarte se spînzuraŭ. Francezii aŭ introdus însă ghilotina în posesiunile lor din India.

I se telegrafiază lui *Le Temps* din Paris că prima execuție cu ghilotina, s'a făcut în Sandernagor, posesiune franceză, în ziua de 33 Iulie st. n.

Astă-zi „Adevĕrul“ începe publicarea în foița a noului săŭ roman Băutoarea de sînge.

INFORMATIUNI

Agitații rusești în Dobrogea

Emisari. — Espulsări. — Societatea de navigație rusă Gagarin.—Consemnarea divisiei din Dobrogea.

Știrile cele mai neliniștitoare ne vin din Dobrogea și mai ales din Tulcea.

Populațiunea bulgară, și rusă este ațîțată pînă în ultimul grad de către emisarii ruși și de către unii agitatori bulgari puși în solda consulului rusesc Celibidachi din Tulcea. Grație neputinței administrației din Tulcea căreia nu i s'a dat mijloace pentru a avea o bună poliție, emisarii ruși și agitatorii bulgari sînt nestinjeniți în acțiunile lor.

Frații Teodorof, unul vice-președinte al consiliului județean, altul ajutor de primar, precum și Radovici, al douilea vice-președinte al consiliului județean, întreține pe față relațiuni intime și foarte suspecte cu consulul Celibidachi. Frații Teodorof sînt veri primari ai lui Tufekcief, unul din presupușii asasini ai lui Stambulof.

Lucrurile aŭ ajuns pînă acolo încît în consiliul comunal se vorbește mai mult bulgărește, rusește și grecește de cît romînește.

Aceștia agită pe tătari și pe bulgari să se înroleze în legiunea revoluționarilor din Macedonia, ba merg pînă a spune unora, că în curînd și Dobrogea va fi luată romînilor.

***

Zeci de emisari ruși, în mare parte ofițeri, trec din Reni în Tulcea și sub protecțiunea agitatorilor sus numiți, cutreeră localitățile din Dobrogea agitînd populațiunea.

De două luni se țin într'o activitate continuă și aŭ dat dovadă că sînt agitatori foarte îndemînateci, căci pînă acum nimic nu se știa de dînșii.

Ei treceaŭ prin Dobrogea drept negustori de vite din Rusia, dar în realitate nu cumpărau nimic.

***

D. Petre Carp timp de cîte-va zile cît a fost în Constanța s'a convins de gravitatea agitațiunilor din Bulgaria și în consiliul de miniștri de eri a anunțat că, după științele sale, în acest moment sînt răspîndiți în Dobrogea vre-o 150 de emisari ruși.

D. Carp a stăruit pentru expulzarea lor imediată, ceea-ce s'a decis în principiŭ, dar s'a hotărît ca această deciziune să se supună întîiŭ avizului regelui.

***

Afară de emisarii ruși trebue să mai cităm pe profesorii bulgari de la gimnaziul și seminarul bulgar din Tulcea, cari sînt puși în solda Rusiei prin consulul Celibidachi. Aceștia organizează bande, cari apoi trec în Bulgaria.

***

Este mai grav, însă, că vapoarele societății de navigație rusească transportă zilnic un mare număr de ofițeri ruși deghizați în susul Dunării pînă la Lom-Palanca, de unde apoi se duc mai departe cu trăsuri pînă în Sofia și-apoi în Macedonia.

***

In urma acestor știri grave, guvernul a hotărît consemnarea divizieĭ independente din Dobrogea, precum și întărirea ei cu cîte-va batalioane din corpul III de armată.

S'aŭ luat măsuri ca în special granița dinspre Bulgaria, de la Silistra Nouă și pînă la Mangalia, sa fie păzită ziua și noaptea.

D. Al. Ionescu, reporter al ziarului *Lumea Nouă*, pretinde că redactorul nostru *Stop* ar fi insinuat că D-sa are relațiuni nedemne cu poliția.

Dacă D. Ionescu va fi capabil să dovedească cum că Stop, a formulat asemenea acuzațiune la adresa D-sale, vom cere ca să fie proclamat cel mai mare cetățean al *lumei vechĭ*.

La *Lumea Nouă* precum se știe cel mai prima e D. Ion Nădejde.

Plecarea regeluĭ.

Stăruim în a crede de perfect adevărată știrea ce ne comunică o persoană în poziție de a fi bine informată, că regele Carol va merge la Ischl, în urma unei invitări a împăratului Frantz Iosef, care printr'un curier special i-a trimis o scrisoare rugîndu-l să vie de urgență la Ischl.

Această invitațiune a fost făcută regeluĭ în urma audienței acordate de împăratul Frantz Iosef prințului de Hohenlohe, cancelarul imperiului german.

Cu toate acestea, nicĭ pînă azĭ data plecăriĭ regeluĭ nu s'a putut încă fixa definitiv, din cauza evenimentelor ce continua a se desfășura în Balcanĭ.

E provabil, însă, că regele va pleca la finele săptămîneĭ viitoare la Ischl.

In momentul de a pune prima noastră ediție sub presă, primim de la corespondentul nostru din Bulgaria o telegramă în care ni se descriŭ ororile ce domnesc pe cîmpul de insurecțiune din Macedonia.

După cît se vede din corespondența aceasta, evenimentele din Bulgaria se precipită mai mult de cît ne puteam aștepta.

La ediția III-a vom da toate amănuntele cuprinse în acea corespondență telegrafică.

Panamaua din Galați

Sintem în posesiunea ordonanței D-luĭ judecător de instrucție Caracaș în afacerea Panamaleĭ din Galați.

Credem de prisos a reproduce această ordonanță, de oare-ce ea spune aceleași lucruri pe cari le-am publicat deja și pe cari cititorii noștri le cunosc în de ajuns.

***

Procesul a fost repartizat la secțiunea 1 a tribunalului de Covurluĭ și se va judeca la 27 Iulie.

***

Ordonanța definitivă a D-luĭ jude instructor Caracaș găsește caz de urmărire numaĭ în contra luĭ Brenning, Șapira și Robescu, dind caz de neurmărire în contra luĭ Somzée și Martin. Aceștĭ din urmă vor figura ca martorĭ în proces.

Partea civilă nu e constituită.

Magistrații carĭ vor judeca procesul acestei panamalelvor fi: D. Buzdugan, membru de ședință și D. Hamangiu, membru supleant.

Fotoliul ministeruluĭ public va fi ocupat de D. prim-procuror Pancu.

Dezbaterile vor urma maĭ multe zile.

Incendiul din Brăila

Din Brăila ni se telegrafiază, că astă noapte la orele 2 un mare incendiu a izbucnit la institutul elen *Lumina* proprietatea D-luĭ Biellz.

Intreaga clădire între străzile Danubiuluĭ și a Rubinilor este în flacărĭ. Pompieriĭ, garnizoana locală și poliția își daŭ toate silințele să localizeze focul, care amenință să se întindă în mod primejdios.

Panica în oraș este foarte mare; pagubele sînt enorme.

Cititoriĭ vor găsi astă-zĭ urmarea la foița Cine'i ucigașul? pe pagina a patra.

STIRI TELEGRAFICE

BOKUM, 14 Iulie.—O explozie de grisou s'a produs în mina prințuluĭ Prusieĭ. S'aŭ găsit 20 de victime; 12 sînt încă în mină; sînt 9 rănițĭ.

LONDRA, 14 Iulie.— Pînă azĭ dimineață rezultatele cunoscute ale alegerilor eraŭ: 393 unioniștĭ, 156 liberalĭ, 10 parneliștĭ, 62 anti-parneliștĭ și 2 lucrătorĭ.

Din Camera italiana

Baratieri la Roma.

ROMA, 14 Iulie.—Generalul Baratieri a sosit la 1 jum. după amiazĭ. A fost primit la gară de președintele Camereĭ și de D-niĭ Blanc, Mocenui, Galli, Damoli, Boglioglo și diferite asociațiunĭ. A fost aclamat de public în mod călduros.

Camera. Generalul Barotieri a intrat la 5 ore după amiazĭ în Cameră. Președintele l'a îmbrățișat și a zis că este interpretul sentimentelor Camereĭ urînd generaluluĭ bună-venire și exprimîndu-ĭ înalta afecțiune si admirația generală (aplause viĭ și prelungite). L'a invitat apoĭ să depue jurămîntul de deputat. Generalul a depus jurămîntul în mijlocul noilor aplause.

Camera reia discuția măsurilor în privința tesauruluĭ.

După oare-care chestiunĭ și replice se începe discuția bugetuluĭ afacerilor străine. S'aŭ rostit maĭ multe discursurĭ asupra politiceĭ generale și africane.

Discuția măsurilor privitoare la tesaur s'a terminat și propunerile guvernuluĭ s'aŭ adoptat.

Proiectul întreg se va vota mîine cu scrutin secret.

Din Cîmpina

Corespondența particulară a «Adevĕruluĭ»

Mobilizarea

O mare neliniște domnește printre rîndurile regimentuluĭ I și IV de roșiori. Ordinul publicat de *Adevĕrul* este identic cu acele sosite diferiților ofițerĭ venițĭ aicĭ în timpul vereĭ.

Am întrebat pe un ofițer superior din regimentul I de roșiori despre probabilitatea uneĭ mobilizărĭ. *D-sa mi-a răspuns că i-a venit știre de la minister în acelaș sens.*

Mobilizarea, mi-a zis, el stă în strînsă legătură cu evenimentele din Bulgaria și Macedonia. Tot acest militar mi-a spus că în ultimul consiliu de miniștri ținut la Sinaia, regele a comunicat miniștrilor întrevederea ce o va avea cu Frantz-Iosef în privința evenimentelor Bulgare.

Regele va pleca pe la 21 Iulie așa susțin persoanele din jurul palatuluĭ.

***

Circulara luĭ C.C. Lascăr

D. sub-prefect Ionescu a adresat o circulară (aproape identică cu cea publicată în *Adevĕrul*) tutulor primarilor din plasa Prahova, invitîndu-i să pedepsească pe sătenii carĭ citesc broșurĭ *socialiste* saŭ trimise de agențiĭ liberalĭ.

Circulara poartă numărul 826 din 1 Iulie 1895.

Stancef la Sinaia

Un prieten al meŭ care stă în strînse legăturĭ cu palatul îmĭ scrie că Stancef, agentul bulgarieĭ din Capitală venind în Sinaia, a cerut scuze pentru maltratarea D-luĭ Papiniŭ, dînd tot odată știrĭ regeluĭ despre evenimentele din Sofia. Stancef a fost oprit la dejun de rege.

Gastro-enterita

Bîntue cu furie în satul Băneșĭ. Cu toate măsurile luate de d-rul plășeĭ, boala n'a putut fi oprită.

FOIȚA ZIARULUI «ADEVERUL»

1

BĂUTOAREA DE SINGE

I

O licitație dramatică

Sir John Mortimer era unul din ceĭ maĭ bogațĭ bancherĭ aĭ Engliterei.

Nu era încă de treĭ-zecĭ de anĭ cînd venise din America și deschisese în mijlocul Londreĭ o casă de bancă din cele maĭ importante; căsătoria bogată pe care o făcu peste doĭ anĭ maĭ adăogă la averea luĭ deja considerabilă și autoritatea legăturilor de înrudire cu una din familiile cele maĭ respectabile din Marea Britanie.

In curînd i-se născu un fiŭ, și Mortimer se vedea acum în culmea feriririĭ.

Din nenorocire, bucuriile acesteĭ lumĭ sînt de scurtă durată....

După zece anĭ de o viață fericită, o catastrofă căzu asupra luĭ Mortimer ca un trăznet.

Intr'o seară, nevastă-sa căzu bolnavă de o angină, și ceĭ maĭ celebri doctorĭ din Londra nu izbutiră să o scape de la moarte.

Fu o grozavă încercare pentru sărmanul soț.

Desperarea ce-l cuprinse fu atît de mare încît maĭ multe zile se află și dînsul între viață și moarte.

Insfîrșit gîndul la fiul săŭ, portretul viŭ al femeiĭ iubite, izbuti a triumfa în mintea luĭ și a'ĭ readuce o rază de mîngîiere.

Totuși, vechea'ĭ veselie nu'ĭ maĭ reveni nicĭ odată... Mortimer rămase un om tăcut, ursuz, absorbit mereŭ de afacerile sale în carĭ cufundîndu-se căuta să'șĭ maĭ uite durerea.

De alt-fel, această primă nenorocire nu fu, așa zicînd, decît începutul unuĭ șir de dezastre carĭ trebuiaŭ să'l loviască.

Din acel moment, în adevăr, se părea că nenorocul se pusese cu tot dinadinsul pe capul luĭ, săpîndu'ĭ casa și amenințîndu'ĭ nu numaĭ averea, ci și onoarea.

Treĭ anĭ trecură ast-fel.

Cînd începe povestirea noastră, îl găsim într'o situație din cele maĭ critice; e redus la expediente ca să mascheze prăpastia spre care-l tîrăște fatalitatea, și deja, pe piața Londreĭ aŭ circulat oare-carĭ zgomote carĭ îl prezintă ca în ajunul unuĭ faliment.

Intr'una din zile Mortimer se întoarse acasă maĭ de vreme ca de obiceiŭ.

Era pe la opt ceasurĭ.

Cină repede, sărută pe fiul săŭ, — un băiat de vre-o 12 anĭ, — și se duse drept în cabinetul săŭ de lucru, la etajul întîiŭ.

Acĭ, se așeză la biuroŭ și începu să răsfoiască într'un dosar voluminos.

Era expunerea amănunțită a operațiunilor pe carĭ le făcuse de cîțĭ-va anĭ, și bilanțul precis și just al situațieĭ sale.

Nicĭ odată pînă atuncĭ John Mortimer nu văzuse prăpastia așa de aproape.

— Două milioane! îngînă el trecîndu'șĭ mîna pe fruntea'ĭ palidă... Dacă nu voiŭ găsi jumătate din această sumă pînă la sfîrșitul luneĭ, sînt pierdut, dezonorat, și nu'mĭ va rămînea alt refugiŭ decît sinuciderea....

Iși sprijini capul în mîinĭ și se adîncĭ în gîndirĭ.

Peste vre-o cincĭ minute, două saŭ treĭ bătăĭ la ușa cabinetuluĭ îl deșteptară din această dureroasă meditație.

Ușa se deschise— un om intră.

Era D. Balcam, primul săŭ contabil, cel care dresase bilanțul pe care Mortimer îl avea naintea ochilor.

D. Balcam era ca de vre-o patru-zecĭ de anĭ; atitudinea'ĭ era gravă; o nuanță de tristeță îĭ întuneca fața.

Mortimer luă iar dosarul.

— Am citit, zise, după un moment,— și situația care reiese din aceste documente atît de limpezĭ nu mĭ-a putut lăsa nicĭ o îndoială. Sînt pierdut, nu-ĭ așa?

— Domnule... îngînă Balcam.

— Fiĭ sincer, prietene... Iți cunosc devotamentul, îțĭ cunosc cinstea... și am avut întotdeauna cea maĭ deplină încredere în D-ta... Bilanțul ăsta e exact.

— Nu să poate maĭ exact.

— Sîntem datorĭ două milioane?

— Da, Domnule, două milioane, dintre carĭ cel dintîiŭ plătibil peste 15 zile, iar cel-lalt la sfîrșitul luneĭ viitoare.

— Și pentru a face față acesteĭ situațiĭ, ce avem în casă?

— Abia zece miĭ de lire sterline, adică a opta parte din suma necesară.

Se făcu o tăcere.

Mortimer zise iar:

— Aĭ fost la frațiĭ Thomson?

— Da, Domnule.

— Și n'aŭ vrut să ne scomteze tratele la Bombay?

— Acelaș răspuns.

— Aŭ refuzat.

— Și frațiĭ Barclay?

— Și banca continentală?

— Abia m'aŭ lăsat să mă esplic.

Mortimer aruncă o privire pătrunzătoare asupra luĭ Balcam, ca și cînd ar fi vrut să-ĭ citească în adîncul inimeĭ.

— Ascultă-mă, îĭ zise cu vocea limpede și sigură; din partea acestor oamenĭ nu maĭ avem să nădăjduim nimic și n'avem să contăm de cît numaĭ asupra noastră... Eĭ bine, crezĭ D-ta că ar fi cu putință să maĭ scăpăm?... Cu alte cuvinte, ce sacrificiĭ, ce resurse s'ar cere ca să ieșim din această teribilă încurcătură?

— Dar... nu văd, îngînă bietul contabil, afară numaĭ dacă vr'o minune...

— Să lăsăm ast-fel de speranțe sufletelor slabe, Domnule. Minunile în ziua de azĭ nu se săvîrșesc de cît prin voința și energia omuluĭ...

«Să vedem: Avem să plătim un milion la sfîrșitul acesteĭ lunĭ. Acu suntem la 15 Aprilie; maĭ avem dar 15 zile pentru ca să găsim această sumă enormă... Așa e? Și dacă am dobîndi acest succes, dacă am birui, această greutate ar trebuĭ pe urmă, să reîncepem lupta arzătoare în luna viitoare, și poate...

Mortimer să opri.

Balcam făcuse din cap un energic semn negativ, și în acelaș timp un zîmbet să ivi la colțul buzelor sale.

— Ce vreĭ să zicĭ? întrebă cu vioiciune Mortimer, mirat de această schimbare.

— Domnul face o mare greșală dacă crede că luna viitoare ar fi să se reînceapă din noŭ lupta... Eŭ, dacă aș avea acum cele 800.000 de francĭ ce ne lipsesc, v'aș putea asigura că nicĭ în prezent nicĭ în vititor casa Mortimer n'ar avea să se maĭ teamă de nimic.

— Balcam!

— In adevăr, urmă contabilul din ce în ce maĭ animat, dacă la sfîrșitul luniĭ, cu toate zgomotele rele carĭ circulă, casa Mortimer și-ar plăti pînă la o centimă toate tratele ce i s'ar prezinta,—ba dacă în acelaș timp și-ar scădea escomptul așa ca să atragă clienții obicinuițĭ aĭ D-lor Thompson, Barklay și alțiĭ... maĭ poțĭ să te îndoieștĭ că încrederea nu ne va revenĭ imediat, că rivaliĭ noștrĭ chiar, speriațĭ de o concurență care i-ar amenința pe eĭ înșișĭ, nu s'ar grăbi să-țĭ *ofere* ceea ce țĭ-aŭ refuzat cu atîta nedemnitate astă-zĭ?...

Un fulger trecu prin ochiĭ luĭ Mortimer.

— Da, aĭ dreptate, Balcam, zise, așa ar fi, nu încape nicĭ o îndoială... Dar vaĭ! e cu neputință, e un vis! un vis!...

Și focul din ochĭ i se stinse iar.

— Nu, urmă el descurajat, să nu ne legănăm în speranțe nebune; realitatea e aci, teribilă, neîmpăcată, și trebuie s'o suferim.

Apoĭ strînse mîna contabiluluĭ.

Acesta salută fără a maĭ răspunde, și se îndreptă încet spre ușă...

Era tocmaĭ să iasă, cînd își aduse aminte de ceva.

Să întoarse repede și scoțînd o scrisoare din buzunar:

— Să mă ierțĭ pentru negligența mea, zise; uitam cu desăvîrșire de toate în momentele astea... Tocmaĭ cînd închideam biroul, factorul a adus cu corespondența și scrisoarea asta particulară pentru d-ta, din New-York, pe care am crezut cu cale să țĭ-o aduc fără întîrzire.

— De ce?

— Iată ce scrie chiar pe plic...

Mortimer luă scrisoarea și citi, la un colț al pliculuĭ aceste cuvinte subliniate.

«*Foarte grabnică. — Rog a se da la adresă în cel maĭ scurt timp posibil*».

Rămînînd singur, Mortimer desfăcu scrisoarea.

Dar de-abia citi primele rîndurĭ, scoase un strigăt de uimire, îngălbenind de emoțiune.

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 15 Iulie (27 Iulie) 1895

5% Renta r. p.	101¹/	Acţ. B. Agricole	238
5% Renta am.	99¹/₄	Dacia-Romînia	404
5% „ (92—93)	98¹/₄	Naţionala	420
5% „ am.	97	Patria	100
6% Oblig. rur.	102⁵/₈	Construcţii	160
Pensiuni	285	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	97⁷/₈	Londra	25 26¹/₄.23³/₄
5% „ (1890)	98¹/₄	Paris	100.05 99 95
5% Fonc. rur.	93¹/₈	Viena	208.07⁷/₈
6% „ urb.	100	Berlin	123 50.45
5% „ „	90¹/₄	Belgia	99.25
5% „ „ Iaşi	81³/₄	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1578	„ C. dep,	6¹/₈

Ţăranii fiind sărac se hrănesc cu poame crude, şi de aici gastro enterita

D'ale popilor

Socialiştii sînt distrugătorii familiei, strigă burghezii cînd voesc să ne murdărească cu balele lor.

Eri un popă era să fie dat tava prin noroiŭ de un biet bărbat căruia sfinţia sa îi pusese coarne. Popa de-abia scăpă cu fuga, căutînd adăpost in altarul unei biserici.

Iată cine sînt ambasadorii blîndului Isus, pe pămînt!

Talpa ţărei

In satul Proviţa, săteanul Ion sîn Marin s'a spînzurat din cauza mizeriei şi a pelagrei; iată ce soartă fericită are talpa ţărei, D-lor liberali şi conservatori. Bine de tot ne găseşte acum un războiŭ. Eroii din poeziile lui Alexandri sînt mai toţi bolnavi de conjuctivită, pelagră şi alte boale,—cu cine o să vă luptaţi, cu tinerii din carnetul *High-life* al lui Claymoor? Să văz.

Rep

Astă-zi „Adevěrul" începe publicarea în foiţă a noului săŭ roman Băutoarea de sînge.

Nenorociri

BOCHUM, 14 Iulie. — Pînă astă-seară la 8 ore s'aŭ scos 34 de morţi; un miner lipseşte; unul din răniţi a murit; starea altor doi este critică.

Inmormîntarea se va face Duminică după amiazi.

Exploatarea minei *Prinţului Prusiei* nu s'a întrerupt. 44 de mineri eraŭ la lucru înainte de catastrofă.

ST. BRIENE, 14 Iulie. — Un tren de la un pelerinagiŭ la S-ta Ana d'Auray, a deraiat. Sînt 12 morţi şi 5 răniţi dintre care unii în mod grav.

Abonamente de vilegiatură

In ţară:
O lună 8 lei; 15 zile lei 1.50
In străinătate:
O lună 5 lei; 15 zile lei 2.50.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Revoluţia din Macedonia

(Prin fir telegrafic)

De la corespondentul nostru special

Contrar ştirilor Agenţiei romîne *şi altor ştiri oficiale cari ne spun că răscoala din Macedonia ar fi pe sfîrşite, insurgenţii fiind bătuţi şi goniţi pe teritoriul bulgar, — iată ce ne comunică, prin fir telegrafic, corespondentul nostru din Bulgaria.*

Niş, 14 Iulie.

Eri a sosit la Sofia unul din şefii insurgenţilor macedoneni, care într'o luptă fusese făcut prizonier de turci, dar a izbutit să scape şi să fugă aici.

Am avut o lungă convorbire cu dînsul şi mi-a comunicat o mulţime de amănunte senzaţionale asupra răscoalei din Macedonia.

Pînă să primiţi prin poştă corespondenţa mea amănunţită asupra acestor evenimente, vă comunic pe această cale următoarele veşti, cari de sigur vor fi în contradicţie cu veştile oficiale *pe cari le primiţi D-voastră acolo, precum le primim şi noi aici:*

Departe de a fi aproape de sfîrşit, răscoala din Macedonia tocmai acum e în toiul ei. Ea a isbucnit numai *la graniţa bulgară şi a fost incontestabil provocată de cete de voluntari bulgari. Poporul, ţăranii însă de la început aŭ primit cu mare bucurie pe insurgenţi şi astă-zi chiar ei continuă a fraterniza cu dînşii şi a face toate greutăţile posibile trupelor turceşti.*

In schimb, turcii se poartă şi ei cu sălbătăcia lor proverbială; jefuiesc şi aprind satele; **zeci de sate staŭ în flăcări** *în momentul cînd şeful macedonean cu care am vorbit, fugea din lagărul turcesc.*

In luptele pe cari le-aŭ avut cu insurgenţii ajutaţi de ţărani, **turcii aŭ pierdut sute de soldaţi,** *şi de aceea îndîrjirea lor e nespus de mare.*

Intorcîndu-mă la Sofia, vă voi trimite chiar azi, prin poştă, alte amănunte senzaţionale.

Val.

Scrisoarea despre care vorbeşte corespondentul nostru, o vom publica în numărul de Luni al Adevěrului.

Telegrama de mai sus, după cum se vede, ne-a fost trimisă din Niş (Sîrbia) oficiul telegrafic din Sofia refuzînd, probabil, transmiterea ei.

Nenorocirea de la Chiajna

Ieri la amiazi un băiat din comuna Rudeni, lîngă Chiajna, anume Marin Radu, în etate de vr'o 16 ani, lucrînd la cîmp a găsit un obuz pe care aruncîndu'l la o parte, acesta a explodat.

Bietul băiat a fost foarte grav rănit, de oare-ce bucăţile obuzului i-aŭ pricinuit cinci răni, dintre care una la pulpa dreaptă, a doua la partea internă a coapsei, etc.

El a fost transportat imediat la un spital din Capitală şi starea sănătăţii sale inspiră serioase îngrijiri.

Obuzul provenia de la fortificaţii.

Incidentul de la gara de Nord

Un nincident semnificativ s'a petrecut ieri la orele 12 la gara de Nord între D-nii Al. Lahovari şi Fonton, ministrul Rusiei, incident care caracterizează în de-ajuns situaţia îngrijitoare de azi.

Cu acceleratul de la orele 12 trebuia să sosiască din Sinaia D. Al. Lahovari.

Ministrul Rusiei, D. Fonton, se dusese la gară cu o jumătate de oră înainte şi aştepta cu nerăbdare sosirea trenului.

In sfîrşit trenul soseşte cu o întîrziere de vr'o cinci minute şi D. Fonton se grăbeşte să strîngă mîna D-lui Lahovari. Acesta însă, a răspuns cu o politeţă foarte rece.

D. Fonton a căutat să se plimbe puţin pe peronul gării cu ministrul de externe şi i-a vorbit cu multă animaţie probabil despre evenimentele zilei. Dar D. Lahovary s'a oprit pe loc întinzîndu'şi mîna în mai multe rînduri D-lui Fonton în semn de adio D-sa părea foarte plictisit şi enervat de stăruinţa D-lui Fonton de a'i vorbi cu ori-ce preţ

In sfîrşit D. Lahovary, părăseşte peronul îndreptîndu-se spre uşa de eşire; D. Fonton se ţinea după el vorbindu'i mereŭ.

Afară D. Fonton oferă apoi D-lui Lahovary trăsura sa, dar acesta refuză şi luînd o trăsură de piaţă se sui singur într'însa pornind în oraş.

Această scurtă şi puţin politicoasă întrevedere a fost observată şi comentată mult de persoane cu influenţă politică cari se aflaŭ atunci pe peronul gărei.

Anunţăm cu regret moartea D-lui architect Filip Xenopol, unul din cei mai distinşi architecţi din ţară.

D. F. Xenopol, care a suferit acum cîtva timp o operaţie grea, plecase de cîte-va zile la băile de la Govora, pentru a'şi căuta sănătatea.

Eri dimineaţă, însă, el a încetat din viaţă.

Transmitem condoleanţele noastre familiei întristate.

Chemarea rezervelor

Din sorginte oficială aflăm, că marele stat major al armatei, a hotărît ca pentru marile manevre ale corpurilor I si II de armată, precum şi pentru manevrele pe divizii ale corpurilor III şi IV de armată să cheme sub drapel pe rezerviştii a patru contingente.

D. P. P. Carp a plecat seară la Brăila, de unde va merge la Constanţa.

Corespondentul nostr din Cîmpina ne scrie, că toţi rezerviştii din localitate aŭ primit ordine de chemare, în vederea unei eventuale mobilizări, tocmai ca cel publicat de noi.

Corespondentul nostr întrebînd pe un ofiţer superior asupra acestor ordine de chemări, a confirmat ştirea noastră, că ele ar fi în raport cu evenimentele din Balcani.

Amănuntele a se vede în corespondenţa din Cîmpina pe care o publicăm mai sus.

Cîte-va ziare, după cari s'a luat şi *Lumea Nouă*, anunţă că D. Stoilof, primul-ministru al Bulgariei, a fost eri în Bucureşti şi-apoi a plecat la Sinaia pentru a solicita o audienţă la rege.

Ştirea este absolut fantastică.

Ni se denunţă că D. Gîndescu. ţiitor de registre la Imprimeria statului lipseşte de aproape trei luni de la postu săŭ. fără să fie înlocuit, ba din contra, îşi încasează leafa în mod regulat la finele fie-cărei luni.

Acest Domn, fiind favrizat de directorul imprimeriei, face parte de de trei luni din comisia de recensemînt, încasînd o diurnă de 10 lei pe zi. Şi de atunci registrele imprimeriei se află într'un hal de plîns.

Consiliul de miniştri a hotărît expulzarea D-lui Dan Zsim din Brăila pentru pretinse agitaţ socialiste.

Un student înecat în Dunăre.

Din Giurgiŭ ni se telegrafiează, că studentul în medicină, D. Leonida S. Melieanu, scăldîndu-se ieri după-amiazi în Dunăre, de odată a fost răpit de valuri şi s'a înecat.

Exportul de vite pentru Rusia a început să ia un noŭ avînt.

Pe la Ungheni aŭ trecut ieri zece vagoane cu boi din nordul Moldovei, cu destinaţiune pentru Rusia.

„Adevĕrul ilustrat" de mîine Duminică are următorul cuprins:

Cronica săptămînală de *Const. C. Bacalbaşa.*

Vedenie, poeze de *Gheorghe din Moldova.*

Ce să facă? de *C. Mille.*

Doi porumbe, poezie de *Artur Stavri.*

Alphonse Daudet, biografie.

Scene şcolare de James Coftyly.

Hors-concours, dare de seamă plagiată din *„Revita Nouă"* de *Rad.*

Copilărie, pezie de Quintus.

De toate.

Epigramă d Nicol. N. Negrianu.

Mofturi.

Fizica amuantă: Duelul imposibil.

Corespondeta.

Urmarea foiei **Cine-i ucigaşul?**

Ilustraţii:

Alphonse Daudet, portret.

Pe malul Siretului, de Lilly, şi versuri de V. Alexandri.

De-a babaoarba: gravuri umoristice.

Eşit din puşcărie, scenă de actualitate

Exemplarul 15 bani

Pentru unii din cititori

Aceia, cari din principiu nu sunt cititori de romane saŭ cărora nu le place să citească romanul în foiletoane de gazetă,— **nici să încerce** *a'şi arunca privirile asupra introducerei în foiţa noastră,* **Băutoarea de sînge,** *căci sunt expuşi a'şi călca ei înşăşi principiul în picioare, şi a căuta la apariţia ziarului să'şi satisfacă curiozitatea mai întîiŭ la foiţă apoi la informaţii şi cele l'alte rubrici.*

Nu vă încercaţi *deci a începe măcar citirea acestui roman,* **Băutoarea de sînge!** *căci vă veţi încurca cu urmărirea lui şi din oameni gravi, veţi deveni pasionaţi după povestiri frumoase, după scene de zenzaţie, etc.*

Să nu citiţi dar Băutoarea de sînge!

ULTIME TELEGRAME

LONDRA. 14 Iulie. — *Pînă acum s'aŭ ales: 402 unionişti, 161 liberali, 11 parnelişti, 64 antiparnelişti şi 2 lucrători.*

Unioniştii cîştigă 106 locuri şi liberalii 20.

ISCHL, 14 Iulie. — Contele Goluchowski a făcut azi vizită printului de Hohenlohe, cancelarul Germaniei. la Hunec. După amiazi a plecat la Viena.

ROMA, 14 Iulie.—*Osservatore Romano* publică o scrisoare a Papii către părintele Picard, generalul misiunilor asompţioniste franceze anunţîndu-i intenţiunea sa de a mări mănăstirile asomţioniste din Stambul şi din Kadikeni spre a spori numărul tinerilor latini şi pentru a admite acolo şi tineri greci pentru a-i instri în limba şi istoria grecească şi în practica ritului grecesc

PARIS, 14 Iulie.—Consiliul de Stat a declarat *ca abus* 13 întruniri ţinute de eclesiastici pentru a protesta în contra legei de imposit asupra bunurilor bisericeşti.

MADRID, 14 Iulie.—Mareşalul Campos a părăsit Manzanillo pentru a merge la Santiago de Cuba apoi la Havana.

CHRISTIANIA, 14 Iulie.—Stortingul a votat propunerea comitetului militar de a aloca un credit extra-ordinar de 12,000,000 marinei. Din această ţifră 8,000,000 sînt destinate construirei a două cuirasate.

PETERSBURG, 14 Iulie.—Ministerul instrucţiunei publice are de gînd să introducă în curînd, ca încercare, învăţămîntul elementar obligatoriŭ în ţinuturile Charkov, Poltava, Kiask şi Woronetz.

Emirul din Bukara, care se află la băi în Caucasia septentrională, a cerut guvernului rusesc, din causa relei stări a sănătăţii sale, — autorisaţia de a se stabili în mod definitiv în vr'o localitate din Caucas. Bokhara va fi, în acest cas, guvernată de miniştrii.

Tîrgul cerealelor

Viena 14 Iulie 1895

Semnalăm cursurile de azi:

Griŭ de primăvară	1896	fl.	7.28
Griul de Toamnă	1895	fl.	6 88
Secara de primă-v.	1896	„	6 38
„ de toamnă	1895	„	5 96
Por. de Maiŭ-Iunie	1896	„	5.10
Porumb Iulie-August	1895	„	
Colza Aug.-Sept.		„	10.05

Brăila 13 Iulie 1895.

Colţa cant. 2095 greut. 51¹/₂—52¹/₂ preţul 12.— Navetă cant. 17500 greut. 51 preţul 11.75—11.80.— Porumb cant. 4200 greut. 58¹/₂. preţul 7.80. — Griŭ noŭ cant. 2380 greut. 59¹/₄—60³/₄ preţul 8 65—9.15. — Griŭ v. cant. 11 850 greut. 57³/₄ preţul 8 15 — Porumb cant. 20000 greut. 59—59³/₄ preţul 7.60—7.90. — Griŭ noŭ cant. 1500 greut. 60¹/₂ preţul 9 15.

Semaphore de Brăila

POŞTA REDACŢIEI

Preotului D. Ionescu, de la Biserica sf. Gheorghe, *Loco.*—Cele ce ne-aţi trimis asupra „Afacerei misterioase" de care ne-am ocupat, se vor publica în N-rul de Luni, căci astă-zi n'avem loc.

PETRECERI

Grădina Dacia. — Asociaţiunea artistică de sub conducerea D-lui şi D-nei Vlădicescu va da Duminică 16 Iulie prima reprezentaţie cu piesele *Gavo, Minard şi Compania* şi *O partidă de concină.*

***

Grădina Băicoianu. — Duminică 16 Iulie 1895, mare serbare cîmpenească organizată de societatea „Instrucţiunea" pentru subvenţionarea elevilor săraci. Bătae de flori, serpentine, confetti, întrecere de biciclişti, ruleta a la Monte Carlo, tombola şi diferite alte petreceri, fotografiarea tuturor asistenţelor

Intrarea pentru o persoană 1 leŭ, pentru o familie 2 lei.

SPECTACOLE

Grădina Hugo. — In fie-care seară spectacol variat. Debutul quartetului rusesc.

Sala Alcazar.— Reprezentaţiuni variate ale trupei internaţionale.

Grădina Paţac. In toate serile reprezentaţii variate cu program nou.

Grădina Lieblich (Jigniţa). — Trupa de operete de sub conducerea D-lui C. Juvelier dă reprezentaţii variate.

***

Grădina Casino.—In fie-care seară concert de muzică militară.

***

Grădina Trocadero.—In fie care seară mare concert cu două muzici, una instrumentală sub conducerea D-lui Kratochvil, şi o orchestră naţională.

***

Kioşcul Lukianof (grădina Cismegiŭ) — In toate serile concert vocal dat de o trupă numeroasă de corişti.

— Nu se poate!... Am citit răŭ!... Inebunesc! îşi zise aruncînd priviri rătăcite în jurul seŭ.

Apoi luă iar scrisoarea, şi pe cînd sudori reci îi acopereaŭ fruntea, citi pînă la sfîrşit...

Era în adevăr întîmplarea cea mai ciudată, cea mai imposibilă ce s'ar fi putut închipui, şi Mortimer trebui să se pipăie bine, ca să se încredinţeze că nu era jucăria unui vis răŭ.

Iată ce conţinea scrisoarea de la New-York:

Dragă Mortimer,

«Iţi aminteşti negreşit cirmustanţele teribile care m'aŭ silit să plec din Franţa acum aproape patru ani. Ziarele pe vremea aceea aŭ întreţinut publicul pe larg despre aceasta.

N'ai uitat că era vorba de un furt considerabil săvîrşit în prejudiţiul unei mari companii de drumuri de fier.

Un mizerabil imaginase şi pregătise crima, iar eŭ nu mă putusem împotrivi la ispita unei complicităţi, care după încredinţările lui era fără primejdie. Şi pe urmă eram fascinat de mizerabila aceia de femeie, acea *Jane la Rousse* care avea asupră-mi o stăpînire de la care nu mă mai puteam sustrage!

In sfîrşit furtul a fost descoperit şi, nevoit să fug, am lăsat la Paris pe nenorocita mea femeie, pe care ruşinea şi desperarea aŭ ucis'o, cum şi pe cei doi copii ai mei cari, după cum mi s'a spus aŭ fost luaţi de caritatea publică.

«In vremea asta, eŭ rătăciam prin America sub un nume împrumutat, ascunzîndu-mi remuşcările şi amărăciunile, ca să nu daŭ nimănui bănuială despre individualitatea mea, şi căutînd să-mi răscumpăr prin muncă trecutul meŭ vinovat.

«Era oare imposibil?...

«Nu cum-va urmăream un vis?

«Credeam că nu şi mi s'a părut chiar, un moment, că lui Dumnezeŭ i se făcuse milă şi de căinţa mea şi de hotărîrea d'a mă reîntoarce la fapte bune.

«Afacerile îmi prosperaŭ; realizasem chiar beneficii importante asupra ultimelor mele operaţii şi mă mîngăiam cu speranţa unei reabilitări apropiate, cînd acum cîte-va zile se întîmplă un incident, care mă afundă din noŭ în prăpastia din care crezusem că voiŭ putea eşi.

«De o săptămînă, urmăririle al căror obiect fusesem aŭ reînceput din noŭ cu străşnicie. Nişte agenţi veniţi din Franţa, împreună cu cei din New-York s'aŭ pus pe urmele mele... cercul urmăririlor se strînge din zi în zi şi simt că de astă dată sînt perdut cu desăvîrşire.

«Mîine voiŭ fi arestat..., apoi dus la Paris..., azvîrlit în închisoare..., condamnat!

«Insemnează o ruşine sgomotoasă numele meŭ va fi încă o dată pe mîna gazetelor, bieţii mei copiii desonoraţi din noŭ!...

«Asta nu vreaŭ să se întîmple... m'am hotărît. Cînd vor pătrunde agenţii la mine, nu vor găsi de cît un cadavru!...

«Dar în momentul d'a lua această hotărîre supremă, mi-am aruncat o ultimă privire către Franţa şi m'am gîndit la cele două sĕrmane fiinţe mititele pe care le-am lăsat acolo.

«Două copiliţe, doui îngeri, pe cari fuga mea i-a părăsit tuturor încercărilor celei mai oribile mizerii.

«John, nu'mi refuza serviciul ce'ţi cer, de pe marginea mormîntului. Eşti singurul om cinstit către care mă pot adresa şi am încredere în d-ta ca în Dumnezeŭ însuşi.

«Iată ce cer.

«In momentul plecărei mele din Paris, am ascuns în sertarul secret al unei mobile, ce se afla atunci în camera mea de culcare, suma de cinci sute de mii de lei, în bilete de bancă. Mă temeam să nu fiŭ arestat înainte d'a ajunge la frontieră şi nu voiam să expun acest fruct al acţiunei mele criminale.

«Deşi copilele mele aŭ indurat destulă mizerie în patru ani, sunt sigur că nu s'aŭ despărţit de mobila despre care îţi vorbesc. Ele la mama lor şi trebuie s'o fi păstrat chiar cu preţul celor mai mari privaţiuni.

«Pleacă deci numai de cît şi dute la Paris în strada Charenton 136. O vorbă din scrisoarea aceasta, către fiica-mea, îţi va înlesni misiunea; îndată ce vei avea suma depune-o în mâinile companiei de drumuri de fier de la care a fost sustrasă.

«E o restituire cam tîrzie, fără îndoială; poate că D-zeŭ şi oamenii, însă, îmi vor ţine seama de faptă, în urma hotărîrei ce am luat.

«Dar aceasta nu-i singura cerere ce-ţi fac. Ascultă-mă pînă la capăt.

«In plicul acesta vei găsi un cec de două sute cinci zeci de mii de lei.

«Banii aceştia, mă jur pe sufletul meŭ... banii acetia sînt ai mei: sînt fructul muncei mele din cei cîţi-va ani petrecuţi aci, şi vreaŭ să fie a copiilor mei, să-i scoată din mizerie, să înlăture din viaţa lor, în viitor, încercările dureroase din trecut.

«John iartă-mă fără să mă mai judeci. Ai un copil şi-l iubeşti... Fă pentru copiii mei ceea-ce ai face pentru al D-tale....

(Va urma)

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

96

JULES MARY

Cine'i Ucigaşul ?

Partea a treia

Amorurile lui Collivet

VII

«Să presupunem un moment că ar fi Collivet.. In acest caz, iată cum totul se explică! D. Gérard voia să scape pe Haudecoeur din Caledonia. Collivet însă are să se teamă de reîntoarcerea nevinovatului, care desigur avea să facă totul pentru descoperirea adevăratuluĭ vinovat; decĭ e lucru firesc că dînsul caută să suprime cu desăvîrsire pe condamnat, ca ast-fel afacerea să fie îngropată pentru tot-d'auna...

— Collivet asasinul luĭ Beaupreault... Poate... Dar pentru ce?

— A! dacă am şti, ar fi încheiată toată afacerea... Dar vom şti...

Jean Demarr rămase nehotărît.

— Nu te îndoi, domnule, zise şeful siguranţeĭ: cunosc pe Loiseau şi pe Chaumont. Din moment ce îşĭ iaŭ angajamentul d'a găsi cheia acestuĭ mister, aş putea să jur că vor izbuti.

— Să dea Dumnezeŭ?

Şe se întoarse spre agenţĭ.

— O să'mĭ găsiţĭ pe Collivet?

— Da, d-le şef.

— Aveţĭ deja ceva informaţiĭ?

— Cîte-va,—de la d. de Beaupreault.

— Carĭ, de pildă?

— D. de Beaupreault îĭ cunoştea vechea adresă, în bulevardul de Courcelles.

— E un indiciŭ deja.

— Dar Collivet nu maĭ stă acolo şi d. de Beaupreault nu stie ce s'a făcut. Cît-va timp îĭ adresa scrisorile tot acolo şi Collivet trecea de le lua. Dar acu nu se maĭ arată de loc p'acolo. E şiret. Trebuie să bănuiască ceva.

«D. de Beaupréault crede că s'a stabilit unde-va la ţară, cu paralele pe care le are.

— Dar dacă n'a părăsit Parisul?

— Se poate. Eŭ însă sînt maĭ de grabă de părerea d-luĭ deBeaupréault.

Şeful rămase gînditor.

Jean Demarr era si el dezolat.

Ceĭ doĭ agenţĭ observară, şi schimbară d privire.

Loiseau zise cu modestie:

— Maĭ e însă un mic detaliŭ.

— Vorbeşte... detaliile cele maĭ neînsemnătoare în aparenţă, aŭ adesea importanţa lor, ştiĭ...

— Pe cînd ne povestea ce stia despre fostul amploiat al tatăluĭ săŭ, d. de Beaupréault îşĭ aduse aminte deodată că, în urma omoruluĭ, găsise prin dosarele tatăluĭ săŭ o fotografie de femeie, pe care eraŭ scrise vorbele astea: «Marie, ah! Marie!»

— Şi fotografia asta?

— Iat-o. D. de Beaupréault a binevoit să ne-o cedeze.

Şeful şi d. Jean Demarr o luară pe rînd şi se uitară la dînsa.

Era fotografia Marinetteĭ.

Dar nicĭ unul din eĭ nu o cunoştea. Şi acest nume singur, atît de răspîndit: *Marie*, nu putea să le dea nicĭ o indicaţie.

Inapoiară fotografia agenţilor.

Loiseau urmă:

— Nu ne-am fi oprit nicĭ noĭ la acest amănunt şi am fi făcut ca şi d-voastră, adică am fi înapoia fotografia, dacă cîte-va cuvinte ale d-luĭ Beaupréault nu ne-ar fi atras cu deosebire luarea aminte.

«D. de Beaupréault ne-a spus că găsise această fotografie în niste dosare carĭ fuseseră în păstrarea luĭ Collivet. E decĭ foarte probabil că fotografia 'ĭ aparţinea luĭ. ba această probalitate devine chiar siguranţă din momentul ce d. de Beaupréault ne asigură că a recunoscut scrierea luĭ Collivet pe fotografie.

— Fică-sa, poate!... Căcĭ pare a fi fotografia uneĭ femeĭ foarte tinere....

— Fică-sa? Hm... Dar esclamaţia asta: «Marie, ah! Maie!»—nu vi se pare că e maĭ de grabă a unuĭ amorezat?...

— Şi chiar aşa de-ar fi, ce-ar proba oare asta?

— De, nu se ştie... Cum spunea adiniaorĭ şi patronl, nicĭ un detaliŭ nu trebuie neglijat. Şi din moment ce e şi o femeie la mijloc lucrul devine şi maĭ interesant... De altfel, veţĭ judeca...

— Ştiţĭ cine e femeia asta?

— Nu tocmaĭ. Ascultaţĭ însă.

Ceĭ doĭ agenţĭ schimbaseră iar o privire, făcînd cu chiul.

Dar, de astă dtă şeful îĭ observă.

Zîmbi.

Era evident că ceĭ doĭ agenţĭ — îĭ cunoştea — stiaŭ maĭ mult decît spuneaŭ. Nu destăĭnuiaŭ într'o dată tot. Voiaŭ să se facă cît maĭ interesanţĭ, pentru a se ridica în stima şi consideraţia şefuluĭ lor.

— Cînd d. de Eaupréault ne arătă portretul acesta, nu ştiam nicĭ noĭ ce putea să însemneze. N urmărim conversaţia aşa multă vreme

«De odată cineva bătu la uşă.

«D. Gérard cunoscu după bătaie că era d-na Demarr. Deschise.

«Pe cînd fiul eĭ îĭ explica, în cîte-va cuvinte, ce se întîmlase, d-na Demarr zări fotografia pe care d. de Beaupréault o lăsase pe biuroŭ.

«Eŭ cu Chaumont tocmaĭ în moment ne uitam la dînsa.

— Da, zise Chaumont,—şi de odată o văzurăm schimbînd feţe... S'ar fi zis că fotografia aceea îĭ reamintea suvenire lugubre, atîta durere îĭ se citea în faţă.

Şi cum ceĭ doĭ agenţĭ tăceaŭ:

— Pe urmă? întrebă şeful.

— D-na Demarr se apropiă de biuroŭ, ca atrasă de o putere neînvinsă, luă fotografia, se uită lung la ea, apoĭ o aruncă zicînd:

«— Ea!

— Nevastă-mea o cunoştea?

— Aşa se pare, domnule... D. Gérard o întrebă: «Mamă, ştiĭ cine e femeia asta?» Ea stete multă vreme la îndoială. D. de Beaupréault insistă. Atuncĭ ea zise: «Ce făceaţĭ cu fotografia asta? de ce vă uĭtaţĭ la dînsa?» D. Gérard îĭ explică.

«După ce sfîrşi:

«— Aşa dar, zise ea, v'ar putea fi spre un folos să ştiţĭ cine e această femeie şi ce rol a jucat în viaţa mea, un rol inconşcient, negreşit, şi pentru care n'o condamn...

— Da, mamă, veĭ înţelege maĭ tîrziŭ folosul acesta, zise d. de Beaupréault.

«— Aş fi vrut să nu maĭ revin asupra acestor lucrurĭ, asupra trecutuluĭ...

«— Mamă... insistă d. Gérard.

«Atuncĭ d-na Demarr se hotărî însfîrşit să vorbiască:

«— Ştiĭ, Gérard, deşi eraĭ încă un copil pe atuncĭ, că bărbatul meŭ mă neglija mult în vremea din urmă.. ajunsesem să nu-l maĭ văd de cît foarte rar... Cunoşteam dizordinea afacerilor luĭ şi ghiceam catastrofa ce trebuia să urmeze.

— Cine te ţinea în corent, mamă?

«— Collivet.

«— Il întrebaĭ?

«— Nu, la început. Pe urmă, poate, nu maĭ ştiŭ... Dar el nu-mĭ spunea numaĭ despre ce privia afacerile luĭ financiare. Imĭ vorbia despre toate, aşa în cît de la o vreme mă cam mira zelul acesta care semăna a ură împotriva bărbatuluĭ meŭ... Dar tot îmĭ ziceam că poate era numaĭ mila pentru o femeie nenorocită cum eram...

«— Se poate, se poate...

— Insfîrşit să vin la fotografia asta, fiind-că se pare că vă interesează aşa de mult.

«In ziua omoruluĭ, de dimineaţă, Collivet voi să'mĭ explice lipsirile dese şi chiar dispariţiile bărbatuluĭ meŭ. Scoase din portofoliŭ şi-mĭ arătă o fotografie întocmaĭ ca acea care o aveţĭ aci.

«— Şi a spus cine era?

«— Mĭ-a spus că femeia asta... era amanta d-luĭ de Beaupréault.

«— Dar numele eĭ... căcĭ acest nume *Marie*, nu ne spune nimic...

«— Mĭ-a spus numaĭ numele cu care era cunoscută în lumea eĭ galantă...

«— Şi acest nume, doamnă?... Nu l-aţĭ uitat.

«Sărmana femeie zîmbi trist.

«— Să-l uit! zise. Ast-fel de lucrurĭ nu se uită aşa uşor.

«Fără a maĭ sta la îndoială:

— Această femeie e cunoscută sub numele de Marinette.

«D. de Beaupréault păru a căuta să-şĭ aducă aminte: eŭ şi Chaumont ne dam de asemenea toate silinţele ca să ne reamintim un nume ca acesta...

«Dar geaba... *Marinette*, numele acesta ne era tot aşa de necunoscut ca şi d-luĭ Gérard...

«D-na Demarr nu maĭ avea să ne spună nimic; n'aveam să o maĭ întrebăm nimic; plecă, lăsîndu-ne foarte încurcaţĭ.

Loiseau se opri.

(Urmarea în *Adevĕrul ilustrat* de mîine).

Gerant. Mille Proprietar

Bucureşti, Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academiei No. 24